

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 8. kolovoza 2017. uputio Centrale Raad van Beroep (Nizozemska) – Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank protiv D. Balandina i dr.

(Predmet C-477/17)

(2017/C 357/05)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Centrale Raad van Beroep

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank

Druge stranke u žalbenom postupku: D. Balandin, I. Lukachenko, Holiday on Ice Services BV

Prethodno pitanje

Treba li članak 1. Uredbe br. 1231/2010 ⁽¹⁾ tumačiti na način da se radnici s državljanstvom treće zemlje koji borave izvan Unije, ali privremeno u različitim državama članicama rade za poslodavca sa sjedištem u Nizozemskoj mogu pozivati na uredbe br. 883/2004 ⁽²⁾ (odnosno njezinu glavu II.) i 987/2009 ⁽³⁾?

⁽¹⁾ Uredba (EU) br. 1231/2010 Europskog parlamenta i Vijeća od 24. studenoga 2010. o proširenju primjene Uredbe (EZ) br. 883/2004 i Uredbe (EZ) br. 987/2009 na državljane trećih zemalja koji tim uredbama još nisu obuhvaćeni isključivo na temelju svog državljanstva (SL 2010., L 344, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 2., str. 261.)

⁽²⁾ Uredba (EU) br. 883/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o koordinaciji sustava socijalne sigurnosti (SL 2004., L 166, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 3., str. 160.)

⁽³⁾ Uredba (EU) br. 987/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. rujna 2009. o utvrđivanju postupka provedbe Uredbe (EZ) br. 883/2004 o koordinaciji sustava socijalne sigurnosti (SL 2009., L 284, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 2., str. 171.)

Tužba podnesena 9. kolovoza 2017. – Češka Republika protiv Europskog parlamenta i Vijeća Europske unije

(Predmet C-482/17)

(2017/C 357/06)

Jezik postupka: češki

Stranke

Tužitelj: Češka Republika (zastupnici: M. Smolek, O. Serdula i J. Vlácil, u svojstvu agenata)

Tuženici: Europski parlament, Vijeće Europske unije

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Suda zahtijeva da:

- poništi direktivu (EU) 2017/853 Europskog Parlamenta i Vijeća od 17. svibnja 2017. o izmjeni Direktive Vijeća 91/477/EEZ o nadzoru nabave i posjedovanja oružja; ⁽¹⁾
- naloži Europskom parlamentu i Vijeću snošenje troškova.

Alternativno, tužitelj od Suda zahtijeva da:

- poništi članak 1. stavak 6. pobijane direktive u dijelu u kojem se njime u Direktivu 91/477/EEZ ⁽²⁾ dodaje članak 5. stavak 3. i drugi podstavak stavka 6. članka 6.;
- poništi članak 1. stavak 7. pobijane direktive u dijelu u kojem se njime u Direktivu 91/477/EEZ dodaje članak 7. stavak 4. točka(a);
- poništi članak 1. stavak 19. pobijane direktive, u dijelu u kojem se njime:
 - unose točke 6., 7. i 8. u kategoriju A dijela II. Priloga I. Direktivi 91/477/EEZ;

- unosi izmjenu u kategoriju B dijela II. Priloga I. Direktivi 91/477/EEZ;
- unosi točku 6. u kategoriju C dijela II. Priloga I. Direktivi 91/477/EEZ;
- unosi izmjenu u dio III. Priloga I. Direktivi 91/477/EEZ;
- naloži Europskom parlamentu i Vijeću snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Prvi tužbeni razlog temelji se na **povredi načela dodjele ovlasti**. Pobijana direktiva donesena je na temelju članka 114. Ugovora o funkcioniranju Europske unije, iako njezin cilj nije uklanjanje prepreka unutarnjem tržištu, već samo prevencija zločina i terorizma. Međutim, zakonodavac Unije nema ovlasti za donošenje mjera za usklađivanje u tom području.

Drugi tužbeni razlog temelji se na **povredi načela proporcionalnosti**. Zakonodavac Unije nije ispitao pitanje proporcionalnosti donesenih mjera i namjerno nije pribavio dovoljno informacija (na primjer, procjenjivanjem posljedica) da bi mogao donijeti informiranu odluku u vezi s usklađenosti s tim načelom. Zbog nedostatka takve ocijene, zakonodavac EU-a usvojio je očito neproporcionalne mjere koje se sastoje u zabrani određenih vrsta poluautomatskog vatrenog oružja koje se, međutim, ne koristi u Europskoj uniji za počinjenje terorističkih djela, čime je postroženo uređenje određenog minimalno opasnog oružja (povijesne replike ili oružje za koje je dokazano da je trajno onesposobljeno), a kojim se ni najmanje ne utječe na posjedovanje određenih spremnika.

Treći tužbeni razlog temelji se na povredi **načela pravne sigurnosti**. Novoodređene kategorije zabranjenog oružja (A7 i A8), kao i odredba kojom se zadire u posjedovanje spremnika koje prelazi određene granice, su s točke gledišta pravne sigurnosti potpuno nejasne, pa tako ne omogućuju uključenim subjektima da bez dvojbe razumiju svoja prava i obveze. Članak 7. stavak 4. točka a Direktive 91/477/EEZ, kako je izmijenjen pobijanom direktivom („grandfathering” odredba) u stvarnosti, štoviše, prisiljava države članice na donošenje nacionalnih odredbi sa retroaktivnim učinkom.

Četvrti tužbeni razlog temelji se na povredi **načela zabrane diskriminacije**. Iako je točno da odstupanje iz drugog podstavka stavka 6. članka 6. Direktive 91/477/EEZ, kako je izmijenjena pobijanom direktivom, ostavlja dojam naizgled neutralne mjere, uvjeti njezine primjene određeni su na način da je usklađena samo sa švicarskim sustavom napuštanja oružja nakon izvršenja vojne obveze, za što u odnosu na ciljeve pobijane direktive ne postoji nikakvo objektivno obrazloženje.

⁽¹⁾ SL 2017 L 137, str. 22.

⁽²⁾ SL 1991 L 256, str. 51. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 62., str. 28.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 11. kolovoza 2017. uputio Sąd Okręgowy w Warszawie (Poljska) – Passenger Rights sp. z. o.o. protiv Deutsche Lufthansa AG

(Predmet C-490/17)

(2017/C 357/07)

Jezik postupka: poljski

Sud koji je uputio zahtjev

Sąd Okręgowy w Warszawie

Stranke glavnog postupka

Tužitelj i žalitelj: Passenger Rights sp. z. o.o. w Warszawie

Tuženik i druga stranka u žalbenom postupku: Deutsche Lufthansa AG

Prethodna pitanja

1. Je li interni štrajk koji je organizirao sindikat zaposlenika zračnog prijevoznika „izvanredna okolnost” u smislu članka 5. stavka 3. Uredbe (EZ) br. 261/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. veljače 2004. o utvrđivanju općih pravila odštete i pomoći putnicima u slučaju uskraćenog ukrcanja i otkazivanja ili dužeg kašnjenja leta u polasku ⁽¹⁾, u vezi s uvodnom izjavom 14. te uredbe?